

3. Zarzut trzeci dotyczący przyjęcia przez Komisję decyzji z oczywistym naruszeniem art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 w związku z art. 102 TFUE oraz zasady proporcjonalności poprzez przyjęcie zobowiązań Gazpromu dotyczących wprowadzania ograniczeń terytorialnych, które nie uwzględniają adekwatnie zastrzeżeń Komisji, mają charakter wybiórczy oraz powielają zobowiązania już składane przez podmiot dominujący w innych postępowaniach, które jednak nie doprowadziły do zmiany jego zachowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący przyjęcia przez Komisję decyzji z oczywistym naruszeniem art. 7 TFUE w związku z 194 ust. 1 TFUE poprzez wydanie decyzji sprzecznej z celami polityki energetycznej Unii Europejskiej oraz z pominięciem jej negatywnego wpływu na europejski rynek dostaw gazu, w szczególności utrwalającej dalszą izolację i utrzymanie warunków niekonkurencyjnych na rynkach gazu państw Europy Środkowo-Wschodniej w stosunku do Europy Zachodniej, pomimo że celem tej polityki jest integracja tych rynków oraz zapewnienie na wszystkich rynkach unijnych równych warunków konkurencji.
5. Zarzut piąty dotyczący przyjęcia przez Komisję decyzji z oczywistym naruszeniem art. 18 ust. 1 TFUE oraz zasady równości poprzez wprowadzenie dyskryminacji pomiędzy kontrahentami Gazpromu działającymi na rynkach państw Europy Środkowo-Wschodniej, w tym stroną skarżącą, a kontrahentami Gazpromu działającymi na rynkach państw Europy Zachodniej, pomimo że obie wymienione grupy kontrahentów działają na tym samym unijnym rynku dostaw gazu i w tym samym zakresie korzystają z regulacji art. 102 TFUE i art. 194 ust. 1 TFUE i aktów prawa pochodnego wydanych na ich podstawie.
6. Zarzut szósty dotyczący nadużycia władzy oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych poprzez przyjęcie przez Komisję decyzji obiektywnie sprzecznej z celem art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 oraz prowadzenie postępowania AT.39816 z oczywistym naruszeniem powierzonych Komisji uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 258, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2018 r. – Petrov / Komisja

(Sprawa T-622/18)

(2019/C 4/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Plamen Krasimirov Petrov (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat E. Metodieva)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 grudnia 2017 r., wydanej przez komisję konkursową konkursu otwartego EPSO/AD/323/16 – Prowadzący dochodzenia (AD 7) dla następujących profili: 1 – Prowadzący dochodzenia w dziedzinie: wydatki UE, zwalczanie korupcji; 2 – Prowadzący dochodzenia w dziedzinie: cła i handel, tytoń i towary podróbione, o nieuwzględnieniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej w odniesieniu do pierwszego profilu wspomnianego konkursu;
- uchylenie w całości decyzji EPSO z dnia 10 lipca 2018 r. o oddaleniu zażalenia skarżącego, złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego i dotyczącego decyzji komisji konkursowej EPSO o niewpisaniu go na listę rezerwy kadrowej;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty odszkodowania na rzecz skarżącego za szkodę w postaci utraconych korzyści w wyniku jego niewpisania na wspomnianą listę rezerwy kadrowej;

- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącego z tytułu pomocy prawnej i zastępstwa procesowego przed i w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieadekwatnego zachowania jednego z członków komisji konkursowej, które rzekomo skutkowało niewłaściwym dokonaniem oceny kandydata.
2. Zarzut drugi dotyczący braku bezstronności jednego z członków komisji konkursowej rozpatrywanego konkursu.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku kompetencji oceniających.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że rozpatrywany konkurs naruszał system językowy.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że niektóre nieprawidłowości wpłynęły na studium przypadku w rozpatrywanym konkursie.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad równego i uczciwego traktowania, które wynikają z rzekomo zbyt długiego okresu jednego miesiąca, w którym przeprowadzono rozpatrywany konkurs.
7. Zarzut siódmy, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do oceny skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2018 r. – Pesheva-Manolova / Komisja

(Sprawa T-623/18)

(2019/C 4/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petya Lubomirova Pesheva-Manolova (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Metodieva)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/323/16 – Prowadzący dochodzenia (AD 7); konkurs obejmujący następujące profile: 1 – Prowadzący dochodzenia w dziedzinie: wydatki UE, zwalczanie korupcji – 2 – Prowadzący dochodzenia w dziedzinie: cła i handel, tytoń i towary podróbione, z dnia 12 grudnia 2017 r., o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście rezerwy kadrowej dla pierwszego profilu tego konkursu;
- stwierdzenia nieważności w całości decyzji EPSO z dnia 9 lipca 2018 r. o oddaleniu zażalenia skarżącej złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego na decyzję komisji konkursowej EPSO o nieumieszczeniu jej na tej liście;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania dla skarżącej za korzyści utracone z racji nieumieszczenia jej na tej liście,
- obciążenie pozwanej kosztami pomocy prawnej i reprezentacji prawnej poniesionymi przez skarżącą przed i w trakcie postępowania.